

Betænkning. Saa lidt som Udvalget ser jeg, at disse tre Regler ville egne sig til at optages som ufravigelige Regler, der skulde kræves opfyldte af dem, der skulde optages paa Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse. Den ene gælder, som det vil erindres, Modtagelse af Hjælp fra det offentlige i Sygdomstilfælde, saaledes at det skulde gøre det umuligt for en Mand senere at faa Indfødsret, saafremt den ikke er betalt tilbage i den nærmeste Tid efter Modtagelsen. Det andet er Aldersgrænsen. Man har der ment, at 35 Aar maatte sættes som en Grænse, saa at Indvandringen her til Landet maatte være sket inden dette Tidspunkt, og den, der kom senere, var afskaaret fra at faa Indfødsret. Begge disse to Regler ville sikkert høre til dem, hvor man hvert Øjeblik maatte gaa efter den anden gode gamle Regel: ingen Regel uden Undtagelse, og erkende, at der her var en Andrager, hvem det vilde være ubilligt at nægte Indfødsret af Hensyn til, at han ikke opfyldte disse Betingelser. — Den tredje Regel er den, som nu særlig blev omtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer), at man skulde holde sig fra socialistisk Agitation. Det vil naturligvis volde megen Vanskelighed, hvis vi fik dette indført. Der skulde saa skønnes af Kommunalraad, der skulde skønnes af Amtmand, af Regeringen og endelig af de to Ting, om vedkommende havde deltaget i Agitationen, og det i en saadan Grad, at det maatte siges at fratage ham Retten til at faa Indfødsret. At en saadan Regel just skulde i væsentlig Grad forhindre den socialistiske Agitation, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds syntes at forudse, kan jeg dog ikke indse, da vi i den Retning have hjemlige og indfødte Kræfter nok.

Den ærede Ordfører omtalte derefter forskellige af de Krav, der i Cirkulæret af 28de Marts 1900 stilles til Andragere om Indfødsret. Navnlig omtalte den ærede Ordfører Kravet om Oplysning om, hvorvidt Andrageren har modtaget nogen Understøttelse af de fattiges Kasse. Det er jo et Spørgsmaal, der i de senere Aar har været til Behandling i begge Ting. I Landstingsudvalgets Betænkning 1898—99 udtalte Flertallet: „For saa vidt enkelte af Ansøgerne af og til have oppebaaret en mindre Understøttelse af de fattiges Kasse, har man ikke fundet, at dette burde tillægges Betydning.“ Dette er Hovedsagen. Men saa hedder det senere: „Udvalget skal henstille, at Oversigten i Lovforslaget lige-

som tidligere indeholder Oplysninger om, hvad den paagældende har modtaget af denne Kasse.“ Det var i Samlingen 1898—99. I samme Samling udtalte Folketingets Udvalg i sin Betænkning, at man fuldstændig tiltræder Landstingsudvalgets Udtalelse med Hensyn til, at der ikke bør tillægges det Betydning, om en eller anden Ansøger har modtaget Understøttelse af de fattiges Kasse. Men Folketingetsudvalget tilføjer, „at man ser netop derfor ingen Grund til at kræve disse Oplysninger afgivne“, hvad jeg for saa vidt ganske kan slutte mig til. I Betænkningen det næste Aar, 1900, gentager Landstingsudvalget sin Udtalelse om de fattiges Kasse og Betydningen af at have modtaget Understøttelse deraf, men gentager ogsaa sin Henstilling om i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, at faa Oplysning om, hvorvidt vedkommende Andrager har modtaget Understøttelse af de fattiges Kasse. Folketingetsudvalget udtalte i samme Samling, i Marts 1900, at „man venter, at Landstinget frafalder Kravet om Oplysninger vedrørende Ansøgenes Forhold til de fattiges Kasse“, og Udvalget udtaler, at der er „formentlig ingen Grund til at rejse ny Strid ved at kræve Oplysninger, som ingen reel Betydning have.“ Sagen er altsaa den, at i to Samlinger for ganske kort Tid tilbage har Landstinget gentagne Gange henstillet og ønsket, at saadanne Oplysninger gaves, medens Folketingets Udvalg gentagne Gange har gjort opmærksom paa, at saadanne Oplysninger ingen reel Betydning ville faa. Der er altsaa i denne Retning modstridende Ønsker hos de to Ting, men heldigvis, om Hovedsagen ere Tingene enige, at det ingen reel Betydning har, at dette, at en Mand har modtaget Understøttelse af de fattiges Kasse, ikke bør hindre, at han optages paa Indfødsretsforslaget, og at der meddeles ham Indfødsret.

Den ærede Ordfører omtalte dernæst de Krav, der stilles i Cirkulæret om Oplysninger om den paagældendes Vandel i hele det Tidsrum, hvori han har opholdt sig her i Landet. Dette Krav er ganske enslydende med Kravet i det tidligere Cirkulære af 22de Maj 1885. Det sidste Cirkulære fra Aaret 1900 er fremkommet i Henhold til den nylig udkomne Lov om Indfødsrets Fortabelse, men i Cirkulæret fra 1885 stilles ganske det samme Krav om Attester for Vedkommendes Vandel i hele det Tidsrum, hvori han har været her i Landet. Ogsaa heri kan jeg være enig med den ærede Ordfører og med Udvalget,